

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1400. usque ad annum 1415 - Unacum Dissertatione
Præliminari Ad Historiam Sæculi XV.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 90118286

§. 54. Plures Europæ Principes cessioni assentiuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66281)

*Spicil. loc.
cit.*

nec tamen ejus pertinaciam expugnare poterant, imo nunquam tanta arrogantia, quam hac eadem occasione loqui audiebatur, cum etiam Cardinalibus novam traderet Bullam, qua cunctis sub pœna inobedientiæ, ac perfidiæ inhibuit, ne formulæ supercessionis via confectæ subscriberent. Hoc Pontificis consilio Duces non mediocriter concitati, nullis amplius precibus flecti poterant, ut ad eum rursus inviserent, sed recta magnis itineribus Lutetiam redierunt; quo tandem die vigesima quarta Augusti S. Bartholomæo sacra pervenientes, rei gestæ feriem ad Regem, ejusque Senatum deferunt, rogantque, ut ipse pro pace Ecclesiæ hucusque bene cæpta perficeret.

§. LIV.

*Plures Europæ Principes cessionis
assentiuntur.*

*Hist. Univ.
Paris. tom. 4
p. 752.*

Rex ardentissimo procurandæ pacis studio accensus, nec a proposito suo dimoveri passus, oratores suos ad ceteros

ceteros Reges, atque Principes, Academiae hortatu, mittere statuit, qui eos ad urgendam cessionis viam, utpote reliquis efficacior, hortarentur. Abit in Germaniam Abbas S. Ægidii Noviodunensis, comitante Ægidio de Campis Theologo. Angliam petunt Simon Cramaudus Patriarcha Alexandrinus, & Archiepiscopus Viennensis. Parisiensis quoque Universitas ad Academiam Oxoniensem Joannem de Curtacoxa Theologiae Doctorem, & Petrum Regis, Montis S. Michaelis Abbatem; ad Coloniensem vero, nec non ad Electores ablegat Petrum Platum Theologiae Doctorem, & alium quemdam Jurisconsultum. Rex Angliae viam cessionis praetulit, non obstante contraria Oxoniensis Universitatis sententia, quae quaestionis hujus decisionem potius ad Generale Concilium remittendam esse censuit. Paulo ante Angliae Rex Legatos suos, collatis prius cum Carolo Galliarum Rege consiliis, Romam & Avinionem decreverat, eo fine, ut u-

1 3 trumque

trumque Papam ad amplectendum hoc medium inducerent; cum ergo ab iisdem Legatis in Angliam reversis edoceretur, tam Bonifacium, quam Benedictum colludere, ac causæ decisionem unanimi studio protelare, hac ex causa cessionis viæ firmiter institit; narrabant enim Legati Bonifacium constanter profiteri, se ad abdicandum Papatum esse paratum, si prior cedat Benedictus, eoquod certus esset, hunc a cessione alienissimum esse.

Mariana
l. 19. c. 8.

Pariter cessionis adstipulabantur, Universitatis Parisiensis iudicium secuti, Wenceslaus Imperator, S. R. I. Electores, & Bavariae, ac Austriae Duces, Francofordiae congregati. Sigismundus Hungariae Rex nil hæsitans mox acquievit, & Navarrae, ac Castellae Reges pariter Galliae Regem imitati sunt, frustra contranitente Martino Arragoniae Rege, qui Joanni Regi nuperrime successit, & Benedictum, quem, utpote concivem suum sibi subiectum reputabat, ob privata sua

com-

commoda constanter tuebatur. Rex Lusitaniæ, ceterique Principes, qui hucusque Pontificum Romæ residentium obedientiæ addicti erant, neutri ex propositis tollendi schismatis viis accesserunt, sed immota fide Bonifacium tanquam verum Papam coluerunt, ab eo deficere, cui semel obedientiam devovissent, indecorum esse arbitrati.

§. LV.

Appellatio Universitatis.

Cum Universitas ardentiori studio *Hist. Univ. Paris tom. 4. p. 821.* accensa viam unionis urgeret, *Spicil. tom. 6. p. 143.* Benedictus Papa contra illam verbis & factis debachatus est, ut ergo comminati anathematis vim præverteret, ab ejus sententia ad futurum Pontificem ab universa Ecclesia acceptandum provocavit. Benedictus adversus hanc appellationem, qua plenitudini suæ potestatis præjudicatum credebat, Bullam edidit; cumque in ea a Judicio Papæ appellare licitum non esse adstrueretur, Academia